

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.10.2004
KOM(2004) 728 endelig

2004/0261 (CNS)
2004/0262 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 77/388/EØF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med hensyn til indførelse af foranstaltninger til administrativt samarbejde i sammenhæng med étsteds- (one-stop-) ordningen og tilbagebetalingsproceduren for moms

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

I oktober 2003 fremlagde Kommissionen en meddelelse, hvori den reviderede den momsstrategi, som den havde fremlagt i juni 2000, og beskrev en række nye fremtidige initiativer under denne strategi¹. Denne strategi omfattede et handlingsprogram med fire hovedmål: forenkling, modernisering, mere ensartet anvendelse af de nugældende regler og arrangementer for tættere administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at bekæmpe svig.

I meddelelsen blev forenkling af de fiskale forpligtelser fastlagt som en af hovedopgaverne for det fremtidige arbejde. Der kan navnlig sikres en forenkling ved mere udbredt anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler i forbindelserne mellem afgiftspligtige personer og skattemyndigheder og mellem nationale skattemyndigheder.

Formålet med at forenkle erhvervslivets forpligtelser på momsområdet er i overensstemmelse med Det Europæiske Råds ønske fra mødet den 25.- 26. marts 2004 om at fastlægge områder for en forenkling. Som et svar på denne anmodning vedtog Rådet (konkurrenceevne) på sit møde den 17.-18. maj 2004 konklusioner vedrørende bedre lovgivning.

I overensstemmelse med disse konklusioner opfordrede det irske og det tiltrædende nederlandske formandskab i juni 2004 de øvrige medlemsstater til at fremsætte konkrete forslag til forenkling baseret på deres egne nationale erfaringer. Adskillige medlemsstater foreslog en forenkling af sjette momsdirektiv, men det blev besluttet ikke at tage hensyn til dette forslag i Rådets (konkurrenceevne) regi, eftersom det allerede indgik i Kommissionens program til momsforenkling.

På Rådets (økonomi og finans) uformelle møde den 11. september 2004 bragte det nederlandske formandskab også spørgsmålet om "fremme af vækst ved formindskelse af de administrative byrder" på bane. Nærværende forslag er i fuld overensstemmelse med dette mål.

Desuden bekræftede den nyligt offentliggjorte europæiske skatteundersøgelse², som Kommissionen foretog i andet halvår 2003, at efterlevelseshbyrden er højest for afgiftspligtige personer med momsmæssige forpligtelser i en medlemsstat, hvor de ikke er etableret. En betydelig del af disse afgiftspligtige personer synes endog at afholde sig fra at udøve momspligtig virksomhed i en anden medlemsstat som følge af de byrder, der knytter sig til efterlevelsen af de momsmæssige forpligtelser i den pågældende medlemsstat. Dette bekræftes i et dokument vedrørende e-handel, som European Consumer Center Network fremlagde i 2003. I denne rapport slås det fast, at den nuværende momsordning er en af årsagerne til, at aktører nægter at sælge varer til forbrugere, der bor i en anden medlemsstat end den, hvori virksomheden er etableret. Forenklingen af momsordningen vil derfor være til gavn for erhvervslivet, men også for forbrugerne, der vil få adgang til et større vareudvalg overalt i det indre marked.

¹ KOM(2003) 614 endelig

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/official_doc/com/com.htm

² SEK(2004) 1128

http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/publications/working_doc/working_doc.htm

Desuden synes den nuværende tilbagebetalingsprocedure i henhold til ottende momsdirektiv³ at være så bebyrdende, at et anslået tal på over 53,5 % af de store virksomheder som følge af disse problemer ikke har anmodet om en tilbagebetaling, som de ellers har været berettiget til på et eller andet tidspunkt.

Hovedsigtet med dette forslag er derfor at træffe forenklende foranstaltninger med det formål at lette de momsmæssige efterlevelseshyrer for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor de udøver deres virksomhed.

Forslaget indeholder seks konkrete foranstaltninger til virkeliggørelse af dette mål:

- indførelse af étsteds- (one-stop-) ordningen for ikke-etablerede afgiftspligtige personer
- indførelse af en étsteds- (one-stop-) ordning for at modernisere tilbagebetalingsproceduren i ottende direktiv
- harmonisering af det vare- og ydelsesudvalg, for hvilket medlemsstaterne kan begrænse fradragsretten
- udvidelse af brugen af “reverse charge”-proceduren (omvendt momspligt) for visse transaktioner mellem erhvervsvirksomheder (B2B) gennemført af ikke-etablerede afgiftspligtige personer
- revision af særordningen for mindre virksomheder
- forenkling af fjernsalgsarrangementerne.

Dette foregår via tre forskellige forslag til retsakter: en ændring af sjette momsdirektiv⁴, en udskiftning af ottende momsdirektiv og en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde på momsområdet⁵.

Dette initiativ er allerede drøftet indgående med medlemsstaterne og har været emne for en bred høring på internettet.

³ Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11). Senest ændret ved akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Letlands, Republiken Litauens, Republiken Ungarns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union - Bilag II: Liste omhandlet i artikel 20 i tiltrædelsesakten - 9. Fiskale bestemmelser.

⁴ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92 (EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1). Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

2. INDFØRELSEN AF ÉTSTEDS- (ONE-STOP-) ORDNINGEN

Under de nugældende regler skal en afgiftspligtig person med afgiftspligtige transaktioner, for hvilke den pågældende skal erlægge afgift i mere end én medlemsstat, opfylde de momsmæssige forpligtelser (identifikation, angivelser, betaling) i hver af disse medlemsstater. Da medlemsstaterne har betydelige diskretionære beføjelser med hensyn til fastsættelse af momsmæssige forpligtelser (angivelsens indhold og hyppighed), kan en afgiftspligtig person stå over for et betydeligt antal forskellige forpligtelser, der skal opfyldes i adskillige medlemsstater.

Særordningen i artikel 26c i sjette momsdirektiv for ikke-etablerede personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, er på dette stade den eneste undtagelse fra dette princip. Kommissionen gav i sit forslag vedrørende tjenesteydelser leveret ad elektronisk vej (e-handel)⁶ udtryk for, at efterlevelsen for e-handelsoperatører fra lande uden for EU skulle gøres så let og enkel som muligt. I dette øjemed foreslog Kommissionen, at e-handelsoperatører fra lande uden for EU kun skulle lade sig registrere i én medlemsstat. Der skulle dermed pålægges dem moms til den gældende sats i den pågældende medlemsstat, ligesom de kun skulle have med ét skattevæsen inden for EU at gøre.

Under forhandlingerne i Rådet blev dette forslag ændret for at sikre, at momsen pålægges til den gældende sats i den medlemsstat, hvor kunden er hjemmehørende. Dog fastholdes i Rådets direktiv 2002/38/EF⁷, der blev udstedt i juni 2002, princippet om, at e-handelsoperatører fra lande uden for EU kun skal have med én momsmyndighed i én medlemsstat efter eget valg at gøre (en étsteds- (one-stop-) ordning).

Kommissionen er overbevist om, at one-stop-modellen kan forenkle de fiskale forpligtelser for et betydeligt større antal virksomheder, end den gør i dag. På grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne anslår Kommissionen, at der i øjeblikket i Den Europæiske Union er ca. 250 000 momsregistreringer, som vedrører virksomheder etableret i andre medlemsstater. Navnlig vil EU-virksomheder, der udøver grænseoverskridende virksomhed, som bevirker, at de får et momstilsvaret i medlemsstater, hvor de ikke er fysisk til stede, kunne nyde godt af en mere udbredt anvendelse af en sådan ordning. Afgiftspligtige personer, der er omfattet af fjernsalgsarrangementerne, er givetvis en af de vigtigste berørte virksomhedskategorier. Ordningen kan dog også anvendes på andre transaktioner, navnlig leverancer, der omfatter installation eller montering, arbejde på fast ejendom, flytninger, salg på udstillinger, messer eller markeder osv.

Som følge af den foreslåede udvidede anvendelse af "reverse charge" på leverancer, der omfatter installation eller montering, arbejde på fast ejendom og ydelser i henhold til artikel 9, stk. 2, litra c), vil one-stop-ordningen for disse transaktionstypers vedkommende kun omfatte B2C-transaktioner. På den anden side vil B2B-transaktioner, for hvis vedkommende der ikke anvendes "reverse charge", blive omfattet af one-stop-ordningen.

Dette bevirker, at når en EU-erhvervsdrivende udøver afgiftspligtig virksomhed i en medlemsstat, hvor han ikke er etableret:

⁶ KOM(2000) 349 endelig.

⁷ Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

- er det enten kunden, der skal opfylde de momsmæssige forpligtelser under ”reverse charge”-ordningen, således at den ikke-etablerede erhvervsdrivende ikke har nogen angivelsesmæssige forpligtelser i beskatningsmedlemsstaten
- eller også er det den ikke-etablerede erhvervsdrivende, der er den afgiftspligtige, således at han kan opfylde sine angivelsesmæssige forpligtelser under one-stop-ordningen.

Hvis den pågældende erhvervsdrivende vælger at benytte one-stop-ordningen, er det derfor kun nødvendigt, at han er momsregistreret i den medlemsstat, hvor han er etableret.

Denne one-stop-ordning bør kunne vælges af afgiftspligtige personer, fordi nogle erhvervsvirksomheder, der i forvejen direkte er registreret i en anden medlemsstat end deres egen, vil ønske at opretholde denne situation. Eksempelvis er en erhvervsdrivende, der skal fremlægge en årlig angivelse i én medlemsstat, hvor han ikke er etableret, måske ikke interesseret i at anvende one-stop-ordningen. På den anden side skal en erhvervsdrivende, der vælger særordningen, opfylde ét harmoniseret sæt forpligtelser, som omfatter alle hans leverancer, der er afgiftspligtige i de medlemsstater, hvor han ikke er etableret. Disse forpligtelser bør opfyldes elektronisk, således at oplysningerne let kan fremsendes til hver enkelt forbrugsmedlemsstat.

Ansaret for vurderingen af og kontrollen med afgiften bør fortsat påhvile forbrugsmedlemsstaten, hvis egen momslovgivning (navnlig med hensyn til satser) vedbliver med at finde anvendelse. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person har dog den fordel, at han (i forbindelse med registrering og angivelser) kun skal kontakte sin nationale forvaltning og anvende et harmoniseret sæt efterlevelseregler (for registreringsformularen, afgiftsangivelsens indhold og hyppighed samt betaling og tilbagebetaling).

Det skal dog bemærkes, at:

- pengeoverførslerne skal foretages direkte mellem den afgiftspligtige person og hver enkelt forbrugsmedlemsstat. Erfaringerne med den eksisterende særordning for elektronisk handel har vist, at det er en særdeles bebyrdende opgave for identifikationsmedlemsstaten at omfordele penge modtaget fra afgiftspligtige. En opbygning af den type omfattende kassestyring, der er nødvendig til behandling af de pengestrømme, som følger af en langt mere omfattende anvendelse, ville ikke være nogen realistisk mulighed. Det er dog sandsynligt, at finansielle formidlere eller andre betroede tredjeparter, der er tjenesteleverandører, kan tilbyde operatørerne under denne ordning en betalingsfunktion, som fritager disse for de byrder, der knytter sig til et betydeligt antal betalinger. En sådan erhvervsmæssig service ville være særligt attraktiv for mindre operatører, men skulle baseres på den erhvervsmæssige realitet
- de nationale forpligtelser ikke indgår i særordningen, og at de indenlandske efterlevelseregler (såsom angivelsesperioder, betaling og tilbagebetaling) vedbliver med at finde anvendelse. De medlemsstater, der ønsker at medtage disse forpligtelser i one-stop-ordningen, kan gøre det. Årsagen til denne udelukkelse er, at der ikke med one-stop-ordningen tilstræbes en fuldstændig harmonisering af de nationale forpligtelser, idet Kommissionen på det nuværende stade hverken anser noget sådant for realistisk eller nødvendigt.

Drøftelserne med medlemsstaterne har gjort det klart, at eftersom antallet af potentielle erhvervsdrivende under en EU-intern one-stop-ordning vil være langt større end det antal, der i dag er omfattet af særordningen for elektronisk handel (potentielt over 200 000 erhvervsdrivende sammenholdt med langt under 1 000 under e-servicearrangementerne), udgør en blot og bar efterligning af denne ordning ikke nogen realistisk approach.

Under de nuværende arrangementer har erhvervsvirksomheder, som har forpligtelser i medlemsstater, i hvilke de ikke er etableret, pligt til at foretage direkte betaling til de medlemsstater, hvor transaktionerne er momspligtige. Denne situation gælder både for erhvervsdrivende, der er etableret i EU, og erhvervsdrivende, der er etableret uden for EU. Tilsvarende kan medlemsstaterne med hensyn til tilbagebetaling af afgifter enten foretage en tilbagebetaling eller overføre det overskydende beløb til den følgende afgiftsperiode. Efter Kommissionens opfattelse bør de nuværende arrangementer for betaling og tilbagebetaling af afgifter videreføres for erhvervsdrivende, der benytter one-stop-ordningen.

Ikke-etablerede afgiftspligtige personers levering af elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer udgør en undtagelse fra det normale princip for betalinger og tilbagebetalinger. Ikke-etablerede erhvervsdrivende, der gør brug af særordningen for elektronisk leverede tjenesteydelser, foretager én betaling til identifikationsmedlemsstaten, som derefter omfordeler det relevante beløb til forbrugsmedlemsstaterne. Der findes særlige arrangementer for inddrivelse af indgående afgift, som pålægges ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser. Efter Kommissionens opfattelse bør den pågældende særordning ikke på det nuværende stade omfattes af dette forslag.

I henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 2002/38/EF tager Rådet inden den 30. juni 2006 den nuværende særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser op til revision på grundlag af en rapport fra Kommissionen. Der vil i den forbindelse blive foretaget en undersøgelse af forbindelsen mellem den foreslåede one-stop-ordning og e-handelsarrangementerne og af mulighederne for at optage sidstnævnte i one-stop-ordningen.

3. REVISION AF OTTENDE MOMSDIREKTIV

Den dårligt fungerende tilbagebetalingsprocedure under ottende direktiv har i mange år skabt betydelige problemer for både de erhvervsdrivende og medlemsstaternes nationale forvaltninger. Erhvervsdrivende og deres repræsentative organisationer har indgivet klager over den tid, det tager at få tilbagebetalt skyldige midler.

Kommissionen fremsatte derfor i juni 1998⁸ et forslag til direktiv med det formål at erstatte tilbagebetalingsproceduren for moms i ottende momsdirektiv med en ny ordning for tilbagebetaling af moms erlagt i en anden medlemsstat. Under den foreslåede ordning vil der blive tilbagebetalt moms til afgiftspligtige personer direkte via de momsangivelser, som de indgiver i den medlemsstat, hvor de er etableret (den såkaldte grænseoverskridende fradragsret). Denne ordning vil i høj grad gøre tingene lettere for de erhvervsdrivende, eftersom de sættes i stand til at få tilbagebetalt moms, der er pålagt dem i enhver anden medlemsstat, på samme måde som deres nationale moms.

⁸ KOM(1998) 377 endelig.

Dette forslag opnåede bred opbakning blandt de erhvervsdrivende og en positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Der er dog endnu ikke opnået nogen enighed om forslaget i Rådet.

Et af de vigtigste spørgsmål, som forhindrede Rådet i at nå til enighed, var det forhold, at tilbagebetalingen af moms til den erhvervsdrivende under den foreslåede ordning ville finde sted i henhold til fradragsreglerne (navnlig "tax blocking"-reglerne) i etableringsmedlemsstaten, medens tilbagebetalingen af moms under den nuværende momsprocedure finder sted i henhold til fradragsreglerne i den medlemsstat, hvor udgifterne påløber. Dette ville have øvet negativ indflydelse på momsindtægterne for de medlemsstater, hvor momsen blev betalt, dersom de i øjeblikket har en mere restriktiv fradragsordning.

Det er stadig Kommissionens faste overbevisning, at forslaget fra 1998 begrebsmæssigt er den bedste måde at ændre den nuværende tilbagebetalingsprocedure på. Den må dog også erkende, at Rådet på trods af visse formandskabers betydelige indsats for at nå frem til et kompromis ikke har kunnet nå til enighed om forslaget efter 6 års forhandlinger. Som følge deraf befinder de erhvervsdrivende sig stadig i en særdeles utilfredsstillende situation.

Kommissionen foreslår derfor en anden metode til modernisering af den nuværende tilbagebetalingsprocedure i ottende direktiv, dog uden ændring af dennes grundlæggende principper. Under den foreslåede procedure skal anmodninger om tilbagebetaling fortsat behandles af den medlemsstat, hvor momsen blev erlagt, det tilbagebetalingsberettigede beløb fastsættes i henhold til fradragsreglerne i den medlemsstat, hvor udgifterne er påløbet, og tilbagebetalingerne foretages direkte af den pågældende medlemsstat til den anmodende afgiftspligtige person.

De foreslåede ændringer vedrører først og fremmest brugen af moderne teknologi til indgivelse af anmodninger om en tilbagebetaling. Ligesom det er tilfældet for den påtænkte one-stop-ordning, indgiver en afgiftspligtig person sine anmodninger om tilbagebetaling elektronisk via en portalwebseite, der forvaltes af skattevæsenet det sted, hvor den afgiftspligtige person er etableret. Det er ikke længere nødvendigt at indgive originale fakturaer eller importdokumenter; kun de relevante oplysninger om disse dokumenter skal fremsendes elektronisk.

Denne portal sikrer dernæst, at anmodningen rettes til den medlemsstat, hvor udgifterne er påløbet. Etableringsmedlemsstaten foretager en indledende efterprøvning af sin database for afgiftspligtige personer. Denne indledende efterprøvning erstatter i realiteten det nuværende certifikat, hvormed etableringsmedlemsstaten bekræfter den afgiftspligtige persons status. Etableringsmedlemsstatens fremsendelse af dataene til tilbagebetalingsmedlemsstaten udgør bekræftelsen af, at anmodningen er indgivet af en aktiv afgiftspligtig person.

Ændringen af den nuværende procedure til en elektronisk procedure er ensbetydende med en lavere arbejdsbyrde for de tilbagebetalende medlemsstater, og Kommissionen mener derfor, at behandlingstiden for anmodninger bør kunne nedsættes fra 6 til 3 måneder. Inden for dette tidsrum bør den medlemsstat, hvor udgifterne er påløbet, træffe en beslutning om anmodningen. I nogle tilfælde kan denne beslutning være en anmodning om yderligere oplysninger. I så fald bør der inden for tre måneder efter den dato, på hvilken de ønskede oplysninger afgives, træffes en endelig beslutning om anmodningen.

For at forbedre de afgiftspligtige personers retlige stilling under proceduren fastsættes det desuden, at anmodningen ikke kan afvises, når først fristen er overskredet. Desuden skal der

betales en rente på 1 % om måneden (beregnet af det tilbagebetalte beløb) af ubetalte tilbagebetalingsbeløb. Renteperioden strækker sig fra den dag, på hvilken tilbagebetalingen skulle finde sted, til den dag, på hvilken den rent faktisk blev foretaget til den afgiftspligtige person.

4. UDELUKKELSER FRA FRADRAGSRETEN

Ovennævnte forslag, som Kommissionen fremsatte i 1998, indeholder ud over afsnittet om ændring af tilbagebetalingsproceduren i ottende momsdirektiv et afsnit om udgifter, der ikke er berettiget til fuldt momsfradrag. Målet var en indbyrdes tilnærmelse af de nationale regler, der i øjeblikket er stærkt uensartede på dette område. Dette var en vigtig forudsætning for, at det var muligt at foretage fradrag i henhold til etableringsmedlemsstatens regler.

Kommissionen foreslog en tilpasning af reglerne vedrørende personbiler, logi, mad og drikkevarer, luksusvarer, underholdning og repræsentation.

De budgetmæssige virkninger, som Kommissionens forslag havde for visse medlemsstater, var imidlertid et vigtigt punkt under drøftelsen. Nogle medlemsstater insisterede i Rådet på en mere fleksibel approach. Som anført ovenfor er der ikke opnået enighed i Rådet om dette forslag.

En sådan indbyrdes tilnærmelse af reglerne om fradragsret vil ikke være nødvendig under den reviderede approach, som Kommissionen nu fremlægger. For at lette funktionsmåden for den foreslåede tilbagebetalingsprocedure vil det dog være ønskeligt at harmonisere i det mindste anvendelsesområdet for de udgifter, som kan udelukkes fra fradragsretten.

Derved får erhvervsdrivende, der indgiver anmodninger om tilbagebetaling under den ovenfor beskrevne procedure, nøjagtigt kendskab til, for hvilke varer og ydelser der kan foreligge særlige regler i den enkelte medlemsstat. De normale fradragsregler finder anvendelse på alle varer og ydelser, der ikke specifikt er omhandlet i sjette momsdirektiv.

Under denne approach må medlemsstaterne kun anvende udelukkelser fra fradragsretten på:

- motorkøretøjer, skibe og fly
- rejser, logi, mad og drikkevarer
- luksusforbrug, underholdning og repræsentation.

I ”standstill”-bestemmelsen i artikel 17, stk. 6, er der ingen definition af varer og ydelser, hvorpå medlemsstaten kan anvende ”tax blockings”. I det nuværende forslag forpligtes medlemsstaterne til at ophæve de ”tax blockings”, der anvendes på varer og ydelser, som ikke er fastlagt i den foreslåede artikel 17a. På den anden side sikrer det for de varer og ydelser, der er omhandlet i artikel 17a, medlemsstaterne en fuld fleksibilitet med hensyn til at revidere deres nationale begrænsninger, som de ikke har under de nugældende regler.

5. UDVIDET BRUG AF ”REVERSE CHARGE”-ORDNINGEN

For B2B-transaktioner, der er momspligtige i den medlemsstat, hvor kunden er etableret, indebærer det forhold, at den erhvervmæssige kunde gøres til den afgiftspligtige person

(”reverse charge”-ordningen), at beskatningen finder sted på forbrugsstedet, uden at leverandøren skal opfylde fiskale forpligtelser i forbrugsmedlemsstaten.

For visse transaktioners vedkommende er denne ordning allerede obligatorisk. Hvis den afgiftspligtige leverance af varer eller ydelser foretages af en ikke-etableret afgiftspligtig person, har medlemsstaterne desuden mulighed for i deres nationale lovgivning at fastsætte, på hvilke transaktioner denne ordning skal finde anvendelse med hensyn til betaling af moms.

Kommissionen foreslår nu, at anvendelsesområdet for den obligatoriske ”reverse charge”-ordning udvides i tilfælde, hvor en ikke-etableret afgiftspligtig person foretager levering af varer, der installeres eller monteres af eller på vegne af leverandøren, levering af ydelser i tilknytning til fast ejendom og ydelser omfattet af artikel 9, stk. 2, litra c), i sjette momsdirektiv, og kunden er en afgiftspligtig person, der er momsregistreret.

Brugen af ”reverse charge” fritager den ikke-etablerede erhvervsdrivende for visse momsmæssige forpligtelser såsom indgivelse af momsangivelser. Når der er pålagt den erhvervsdrivende moms af udgifter, der er påløbet i den medlemsstat, hvor transaktionen finder sted, vil det derfor være nødvendigt, at han begærer denne moms tilbagebetalt via tilbagebetalingsproceduren, eftersom han ikke kan fradrage købsmomsen via en momsangivelse. Dette er årsagen til, at denne del af forslaget tydeligt er forbundet med den del, der vedrører indførelsen af en one-stop-ordning for tilbagebetalingsproceduren.

I tilfælde, hvor det er tydeligt, at der jævnligt vil blive pålagt den ikke-etablerede erhvervsdrivende betydelig købsmoms i forbindelse med udøvelsen af hans aktiviteter, fører brugen af ”reverse charge”-ordningen imidlertid til en yderligere administrativ byrde i forbindelse med anmodningen om tilbagebetaling af købsmoms. Dette er eksempelvis tilfældet, når ikke-etablerede afgiftspligtige personer deltager i en kæde af indenlandske leverancer af varer på en medlemsstats nationale område. Disse typer transaktioner er derfor ikke omfattet af Kommissionens foreslåede udvidelse af ”reverse charge”.

Artikel 21 i sjette momsdirektiv skal ændres i overensstemmelse hermed.

6. FORENKLING AF SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDERS MOMSMÆSSIGE FORPLIGTELSE

I øjeblikket indeholder sjette momsdirektiv nogle temmelig strenge bestemmelser om, hvornår medlemsstaterne må tilstå små virksomheder en afgiftsfritagelse. Der er som led i de successive udvidelser indrømmet talrige undtagelser fra disse bestemmelser, og der er derved opstået en situation, hvor medlemsstaterne overhovedet ikke har samme vilkår. Desuden blev det tilladt medlemsstater, der på tidspunktet for sjette momsdirektivs udstedelse i forvejen havde en undtagelsestærskel, der var højere end den i dette direktiv fastsatte, at opretholde disse tærskler og endog forhøje dem for at bevare deres værdi i faste priser.

Efter Kommissionens opfattelse bør der gives medlemsstaterne større fleksibilitet med hensyn til fastsættelse af den tærskel, under hvilken afgiftspligtige personer kan fritages. Der foreslås derfor et maksimum på 100 000 EUR, som skulle give medlemsstaterne den påkrævede autonomi til at indføre den ordning, som de anser for den mest hensigtsmæssige på baggrund af strukturen i deres nationale økonomi.

Denne nye tærskel bør dog ikke øve nogen indflydelse på den nuværende metode til beregning af medlemsstaternes bidrag til EU's budget, for så vidt angår egne momsindtægter.

Desuden bør det i retsakten klarlægges, at medlemsstaterne kan benytte forskellige tærskler, eksempelvis for at differentiere mellem afgiftspligtige personer, der leverer varer, og afgiftspligtige personer, der præsterer ydelser. Denne differentiering bør anvendes på et ikke-diskriminerende grundlag under hensyn til objektive kriterier.

Tærsklen på 100 000 EUR bør gælde fra datoen for dette direktivs ikrafttræden. Dette beløb kan eventuelt forhøjes på et senere stade, men kun for at bevare dets værdi i faste priser i medlemsstaterne.

7. FJERNALGSARRANGEMENTER

Da det indre marked blev en realitet den 1. januar 1993, blev der i den fælles momsordning indsat særlige arrangementer for beskatning på bestemmelsesstedet ved salg inden for EU af nye transportmidler, salg inden for EU til fritagne afgiftspligtige personer eller ikke-afgiftspligtige juridiske personer, hvis køb oversteg en vis tærskel, og fjernsalg til private kunder. Begrundelsen for indførelsen af disse særordninger i 1993 – dvs. risikoen for utilstrækkeligt harmoniserede afgiftssatser, som fører til konkurrencefordrejning – er tydeligvis stadig aktuel. Kommissionen foreslår derfor ikke, at disse ordninger ophæves, men i stedet, at anvendelsen deraf forenkles.

Momsarrangementerne for fjernsalg er fastsat i artikel 28b, litra B, i sjette momsdirektiv, som fastsætter et dobbelt beskatningssystem. Fjernsalg af varer afgiftsberigtiges som hovedregel i ankomstmedlemsstaten, når det drejer sig om varer, der er afsendt af sælgeren. Der er dog en undtagelse: fjernsalg skal fortsat afgiftsberigtiges i afgangsmemlemsstaten, hvis følgende to betingelser er opfyldt:

- Den samlede værdi af leverancerne af varer til ankomstmedlemsstaten i det foregående kalenderår oversteg ikke 100 000 EUR, hvilket beløb af bestemmelsesmedlemsstaten kan nedsættes til 35 000 EUR, hvis den frygter, at tærsklen på 100 000 EUR kan føre til alvorlig fordejning af konkurrencevilkårene.
- Leverancerne må ikke omfatte punktafgiftspligtige varer. Dette betyder, at fjernsalg af punktafgiftspligtige varer altid beskattes i bestemmelseslandet uden anvendelse af ovennævnte tærskler.

Medlemsstaterne skal dog tillade den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg, at vælge beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten i tilfælde, hvor tærsklen på 35 000/100 000 EUR ikke er nået.

De nuværende arrangementer er komplicerede for afgiftspligtige personer. Medmindre operatørerne vælger beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten, skal de overvåge deres omsætning i hver medlemsstat for at kende beskatningsstedet for de leverancer, de foretager, og holde rede på de forskellige relevante tærskler. Den nuværende ordning kan derfor forenkles ved at anvende én tærskel, der fastsættes for alle medlemsstater, i stedet for tærskler for hver medlemsstat for sig, som det i øjeblikket er tilfældet.

Tærsklen bør fastsættes til et niveau, som udelukker erhvervsvirksomheder, der ikke deltager i fjernsalg på et regelmæssigt grundlag. På den anden side bør tærsklen ikke være en simpel multiplikation af de nuværende tærskler og antallet af medlemsstater. Kommissionen foreslår i stedet en tærskel på 150 000 EUR ud fra følgende betragtninger:

En tærskel på 150 000 EUR bør udelukke erhvervsdrivende, der på et lejlighedsvist grundlag transporterer varer til deres kunder i en anden medlemsstat, fra fjernsalgsarrangementerne. På den anden side vil erhvervsdrivende, der på et regelmæssigt grundlag deltager i fjernsalg, være momspligtige i medlemsstater, hvor de ikke er etableret. Ved at gøre brug af one-stop-ordningen, der er den vigtigste bestanddel af dette forslag, kan disse erhvervsdrivende i betydelig grad forenkle de momsmæssige forpligtelser, der skal opfyldes i hver medlemsstat, hvor de gennemfører afgiftspligtige transaktioner.

Desuden mener Kommissionen, at den afgiftspligtige person vedblivende skal have mulighed for at vælge beskatning i bestemmelsesmedlemsstaten. Selv om en ophævelse af denne mulighed ville forenkle særordningen i retlig henseende, kan den rent faktisk bringe erhvervsvirksomhederne i en ugunstig konkurrencemæssig stilling, navnlig hvis handelen vedrører varer, der er underkastet en lav momssats i varernes ankomstmedlemsstat.

Efter Kommissionens opfattelse bør det tillades den afgiftspligtige person at gøre brug af muligheden særskilt for hver medlemsstat, som det også i øjeblikket er tilfældet. Så længe den afgiftspligtige person ikke er nået op på den foreslåede tærskel på 150 000 EUR, kan han vælge beskatning af sine leverancer i medlemsstat A, medens hans transaktioner i andre medlemsstater beskattes i etableringsmedlemsstaten. Ved beregningen af tærsklen skal der naturligvis både tages hensyn til det fjernsalg, der beskattes i ankomstmedlemsstaten (som følge af brugen af valgmuligheden), og det fjernsalg, der beskattes i etableringsmedlemsstaten.

8. ÆNDRING AF FORORDNING (EF) NR. 1798/2003 MED HENBLIK PÅ AT SIKRE DEN INFORMATIONSUDVEKSLING, DER ER NØDVENDIG FOR INDFØRELSEN AF EN ONE-STOP-ORDNING OG TILBAGEBETALINGSPROCEDUREN (REVISION AF OTTENDE DIREKTIV)

For at gøre det muligt for afgiftspligtige personer at have ét kontaktsted for momsmæssig efterlevelse i deres identifikationsmedlemsstat (både for one-stop-ordningen for moms og den procedure, der skal erstatte tilbagebetalingsproceduren i ottende direktiv) er det nødvendigt at opbygge et system for informationsudveksling mellem skattevæsener.

På samme måde, som det er tilfældet for den særordning, der er indført for elektroniske leverancer, bør en sådan informationsudveksling opbygges inden for den retlige ramme for det administrative samarbejde på momsområdet (Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003) og udelukkende baseres på elektroniske meddelelser.

Dette elektroniske system til støtte for den informationsudveksling, der er påkrævet under one-stop-ordningen og den procedure, der skal erstatte ottende direktiv, skal integreres i et moderniseret VIES (momsinformationsudvekslingssystem) for at gøre det muligt at formindske byrden på skattevæsenerne. Kommissionen foretog i begyndelsen af 2004 en feasibility-undersøgelse med henblik på indførelse af et nyt forbedret VIES (VIES II), som tilgodeser de fornødne krav til one-stop-ordningen. Navnlig vil det blive nødvendigt at påse, at information, som afgiftspligtige personer afgiver elektronisk til deres egen medlemsstat,

kan modtages og bearbejdes. Den således modtagne information bør automatisk videresendes til den relevante medlemsstat, hvor leverancerne finder sted, eller hvor der anmodes om tilbagebetaling, uden nogen indgriben fra identifikationsmedlemsstatens side.

9. FORESLÅEDE ÆNDRINGER

9.1. Ændringer af sjette momsdirektiv (forenkling af forpligtelser)

9.1.1. Ændring af artikel 17, stk. 4

Artikel 17, stk. 4, andet afsnit, litra a), udgår. Denne bestemmelse er nu optaget i artikel 1 i det foreslåede direktiv om revision af tilbagebetalingsproceduren for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på landets område.

9.1.2. Sletning af artikel 17, stk. 6

Artikel 17, stk. 6, ophæves, hvorved den bestemmelse, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan opretholde alle de udelukkelse, som på tidspunktet for sjette momsdirektivs ikrafttræden var gældende i henhold til deres nationale lovgivning, udgår.

Som følge deraf finder de normale regler i artikel 17, stk. 1-5, anvendelse på alle udgifter, der ikke udtrykkeligt er omhandlet i den nye artikel 17a.

9.1.3. Indsættelse af artikel 17a

Denne artikel giver medlemsstaterne mulighed for at anvende hele eller delvise begrænsninger (eksempelvis fradrag til standardsats) af retten til at fradrage købsmoms. Denne mulighed er imidlertid begrænset til de udgifter, der specifikt er nævnt i artiklen.

Der gives en definition af "motorkøretøjer" og "udgifter i tilknytning til motorkøretøjer" for at sikre, at anvendelsesområdet for de potentielle begrænsninger, som medlemsstaterne anvender, er harmoniseret.

Desuden indeholder artiklen en liste over motorkøretøjer, for hvis vedkommende medlemsstaten som følge af deres anvendelse ikke må begrænse fradragsretten.

Ud over motorkøretøjer giver denne artikel også medlemsstaterne mulighed for at anvende hele eller delvise begrænsninger af fradragsretten for skibe og fly, rejser, logi, mad og drikkevarer, luksusforbrug, underholdning og repræsentation.

9.1.4. Ændring af artikel 21, stk. 1, litra b)

Denne ændring gør det obligatorisk for alle medlemsstater at udpege kunden som den afgiftspligtige person i forbindelse med levering af varer, der installeres eller monteres af eller på vegne af leverandøren, levering af ydelser med tilknytning til fast ejendom og ydelser omfattet af artikel 9, stk. 2, litra c), såsom arbejder på løsøregerstande, hvor leverandøren ikke er etableret på landets område, og hvor kunden er momsregistreret i den medlemsstat, hvor leverancen finder sted.

Det skal bemærkes, at den mulighed, som medlemsstaterne i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), har for at kræve, at kunden er den afgiftspligtige person i de sager, der ikke er omfattet af artikel 21, stk. 1, litra b) og c), opretholdes.

9.1.5. Indsættelse af artikel 22b

I denne artikel fastsættes alle regler for one-stop-ordningens funktionsmåde.

9.1.5.1. Litra A

I denne litra fastlægges, hvad der i denne artikel forstås ved "identifikationsmedlemsstat" og "forbrugsmedlemsstat".

9.1.5.2. Litra B

I denne litra fastlægges anvendelsesområdet for særordningen, der vedrører afgiftspligtige personer, som leverer varer eller ydelser, for hvilke de er afgiftspligtige, i en eller flere medlemsstater, hvor de ikke er etableret. Særordningen for ikke-etablerede erhvervsdrivende, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer i henhold til artikel 26c, er imidlertid fortsat gældende. De erhvervsdrivende, der gør brug af den pågældende særordning, udelukkes derfor fra one-stop-ordningen.

Ordningen er frivillig for de pågældende afgiftspligtige personer, og de kan vedblive med at opfylde deres momsmæssige forpligtelser i henhold til de normale regler, der er fastsat af den enkelte medlemsstat, hvis de anser dette for at være mere hensigtsmæssigt i deres situation.

9.1.5.3. Litra C

Denne litra omhandler registreringsproceduren under særordningen. Hovedansvaret for registreringen af afgiftspligtige personer under særordningen påhviler identifikationsmedlemsstaten på begæring af den afgiftspligtige person.

Desuden fastlægges der i litraen procedurer for meddelelse af alle ændringer af registreringsdataene samt for sletning i registeret. Disse procedurer er fuldt elektroniske.

Desuden fastsættes der i litraen særlige bestemmelser for afgiftspligtige personer, der er etableret i mere end én medlemsstat. Hovedformålet dermed er at slå fast, at hver etablering på et særskilt grundlag kan berettige til særordningen for sine egne leverancers vedkommende.

9.1.5.4. Litra D

I denne litra fastsættes regler, i henhold til hvilke forbrugsmedlemsstater ikke må momsregistrere afgiftspligtige personer, der er registreret under særordningen, og derfor ikke give dem noget momsnummer i henhold til artikel 22, stk. 1, litra c).

9.1.5.5. Litra E

I denne litra fastsættes en forpligtelse for afgiftspligtige personer, der er registreret under særordningen, til at indgive en momsangivelse ad elektronisk vej.

Denne momsangivelse udgør én momsangivelse med en særskilt del for hver forbrugsmedlemsstat.

Desuden indføres der ved denne litra en særlig regel for lister, således at et særskilt momsregistreringsnummer ikke er nødvendigt ved indgivelse af lister, hvor disse kræves i tilfælde som f.eks. en afgiftspligtig persons overførsel af sine egne varer til en anden medlemsstat. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person, som benytter ordningen, anvender sit eget momsregistreringsnummer, der er udstedt i hans etableringsmedlemsstat, og oplyser, til hvilke medlemsstater varerne på listen blev overført.

9.1.5.6. Litra F

I denne litra fastsættes regler for betalinger og tilbagebetalinger. Alle overførsler af penge foretages direkte mellem den afgiftspligtige person og forbrugsmedlemsstaten.

Hvis det fradragsberettigede afgiftsbeløb i en momsperiode overstiger det skyldige afgiftsbeløb, behandler forbrugsmedlemsstaten det overskydende beløb på samme betingelser som dem, den i henhold til artikel 18, stk. 4, har fastsat for afgiftspligtige personer, der ikke anvender one-stop-ordningen.

9.1.5.7. Litra G

I denne litra fastsættes særlige bestemmelser for afgiftspligtige personer, der er etableret uden for Den Europæiske Union (inkl. de personer, der i øjeblikket er omfattet af særordningen for elektronisk handel).

9.1.6. *Ændring af artikel 24*

I det ændrede stk. 2 fastlægges den ramme, inden for hvilken medlemsstaterne, dersom de ønsker det, kan fastlægge en undtagelsesordning for små erhvervsdrivende.

Stk. 3 og 4 ændres med henblik på at klarlægge, hvilke transaktioner der skal udelukkes fra fritagelsen, og hvilke transaktioner der skal medregnes ved beregningen af den afgiftspligtige persons omsætning. Dette er snarere en præsentationsmæssig end en substansmæssig ændring.

Stk. 8 og 9 udgår, fordi de ikke længere er aktuelle.

9.1.7. *Sletning af artikel 24a*

Artikel 24a, som omhandler tærskler for de 10 nye medlemsstater, udgår, fordi bestemmelserne vil blive overflødiggjort af den nye affattelse af artikel 24.

9.1.8. *Ændring af artikel 28b, litra B, stk. 2*

Artikel 28b, litra B, stk. 2, ændres med henblik på i fjernsalgsarrangementerne at indsætte en samlet tærskel, der finder anvendelse på salg til alle medlemsstater bortset fra etableringsmedlemsstaten, i stedet for en tærskel pr. medlemsstat.

9.1.9. *Artikel 2*

I denne artikel slås det fast, at direktivet træder i kraft efter den 1. juli 2006.

9.2. Nyt direktiv, der erstatter ottende direktiv om tilbagebetalinger af moms

9.2.1. Artikel 1

I denne artikel fastlægges direktivets anvendelsesområde, der ikke adskiller sig fra anvendelsesområdet for det gældende ottende direktiv.

9.2.2. Artikel 2

I denne artikel fastlægges den afgiftspligtige person, der er berettiget til tilbagebetaling i henhold til dette direktiv. Desuden udelukkes transaktioner, der er fritaget eller kan fritages i henhold til artikel 15 eller artikel 28c, litra A. Sigtet med denne udelukkelse er at sikre, at momsen ikke tilbagebetales to gange, nemlig én gang til leverandøren som korrektion af den moms, der oprindeligt blev pålagt en leverance, som kan fritages, og én gang til køberen via tilbagebetalingsproceduren.

9.2.3. Artikel 3

I denne artikel fastlægges, hvilke transaktioner der er berettigede til tilbagebetaling, og artiklen adskiller sig ikke væsentligt fra den nuværende affattelse af artikel 2 i direktiv 79/1072/EØF.

9.2.4. Artikel 4

I denne artikel fastsættes reglerne for fastlæggelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb.

For det første skal en afgiftspligtig person gennemføre afgiftspligtige transaktioner i etableringsmedlemsstaten for at være berettiget til tilbagebetaling. Når den afgiftspligtige person både gennemfører afgiftspligtige og fritagne transaktioner, har han delvis ret til tilbagebetaling vedrørende førstnævnte transaktioner.

For det andet finder fradragsreglerne, navnlig de udelukkelse fra fradragsretten, der er fastsat af den medlemsstat, hvor udgifterne er påløbet, anvendelse.

Ved denne artikel fastsættes de principper, der tidligere er knæsat af De Europæiske Fællesskabers Domstol i sag C-302/93 (Etienne Debouche) og sag C-136/99 (Société Monte dei Paschi di Siena), i en retlig bestemmelse.

9.2.5. Artikel 5

I artikel 5 fastlægges den procedure, ved hvilken en afgiftspligtig person kan indgive en anmodning om tilbagebetaling. Denne anmodning indgives elektronisk i den afgiftspligtige persons etableringsmedlemsstat.

Etableringsmedlemsstaten sørger for, at dataene fremsendes til den medlemsstat, hvor udgifterne påløb.

Det fastlægges også i denne artikel, hvilke oplysninger en afgiftspligtig person, der indgiver en anmodning, skal afgive.

9.2.6. Artikel 6

Det fastlægges i denne artikel, i hvilke perioder en anmodning om tilbagebetaling kan indgives, og inden for hvilke frister fakturaer og importdokumenter kan indgives med henblik på tilbagebetaling. Desuden fastsættes minimumsbeløbet for den tilbagebetaling, der kan forlanges.

9.2.7. Artikel 7

I denne artikel slås det fast, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor anmodningen om tilbagebetaling er indgivet, inden for tre måneder underretter ansøgeren om deres beslutning. Tilbagebetalinger foretages i samme periode.

I særlige tilfælde kan medlemsstaten anmode om yderligere oplysninger. I så fald bør der træffes en beslutning inden for 3 måneder efter den dato, på hvilken de forlangte oplysninger er afgivet. Når perioden på 3 måneder er overskredet, kan tilbagebetalingen ikke længere afvises.

9.2.8. Artikel 8

Det fastlægges i denne artikel, at der skal betales en rente på 1 % om måneden, når tilbagebetalingsmedlemsstaten ikke overholder de i foregående artikel fastsatte frister.

9.2.9. Artikel 9

Forslaget til direktiv bør erstatte det nuværende ottende direktiv. I så fald skal dette direktiv ophæves.

9.3. **Ændringer af forordning 1798/2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift**

9.3.1. *Ændring af artikel 1, stk. 1*

Dette er en teknisk ændring med det formål at udvide forordningens anvendelsesområde til også at omfatte udveksling af oplysninger, der er nødvendige for en velfungerende one-stop-momsordning.

9.3.2. *Nyt kapitel VIa*

Der indsættes et nyt kapitel, som specifikt omhandler udveksling af oplysninger om one-stop-ordningen fra 1. juli 2006.

9.3.2.1. Artikel 34a

I denne artikel fastlægges anvendelsesområdet for informationsudvekslingen i henhold til kapitel VI. Desuden slås det fast, at de definitioner vedrørende one-stop-ordningen ("identifikationsmedlemsstat" og "forbrugsmedlemsstat"), der er anført i ændringerne af sjette momsdirektiv, også finder anvendelse på forordning 1798/2003.

9.3.2.2. Artikel 34b

I denne artikel fastsættes reglerne for udveksling af oplysninger om registrering (inkl. ændring af registreringsdata og sletning i registeret) af afgiftspligtige personer under særordningen.

Informationsudvekslingen skal finde sted straks, hvilket betyder, at det er nødvendigt at oprette et egnet elektronisk kommunikationssystem.

Samtlige medlemsstater skal modtage disse oplysninger, også selv om der ikke foretages eller vil blive foretaget nogen leverance på deres område.

Desuden pålægges etableringsmedlemsstaten ved denne artikel en forpligtelse til at overvåge, at dens afgiftspligtige personer overholder tærsklerne for fjernsalg, og give de øvrige medlemsstater meddelelse, når tærsklen for fjernsalg er overskredet.

Alle detaljer vedrørende fastlæggelse af den tekniske besked besluttet efter komitologiproceduren.

9.3.2.3. Artikel 34c

I denne artikel fastlægges en forpligtelse for hver medlemsstat til at føre en ajourført database vedrørende alle afgiftspligtige personer, der er registreret under særordningen.

9.3.2.4. Artikel 34d

I denne artikel fastsættes regler for informationsudveksling om momsangivelser (inkl. ændringer deraf).

Denne informationsudveksling skal også finde sted straks.

Oplysningerne sendes kun til de medlemsstater, for hvis vedkommende afgiften er angivet. Hver medlemsstat vil derfor kun modtage den del af angivelsen, som omhandler leverancer foretaget på dens eget område.

Alle detaljer vedrørende fastlæggelse af de tekniske beskeder besluttet efter komitologiproceduren.

9.3.2.5. Artikel 34e

I denne artikel fastlægges en forpligtelse for identifikationsmedlemsstaten til at opbevare de oplysninger om afgiftsangivelserne, som er sendt til de øvrige medlemsstater.

Disse oplysninger opbevares i en minimumsperiode, der er nødvendig af hensyn til systemets tekniske funktionsmåde (eksempelvis for at gøre det muligt via systemet at påvise, at en afgiftspligtig person i forvejen har indgivet en afgiftsangivelse vedrørende en bestemt periode, og at der efterfølgende kun kan foretages en ændring af disse data). Denne periode vil skulle fastsættes efter komitologiproceduren.

Medlemsstaterne vil naturligvis kunne opbevare disse oplysninger, som kan være en særdeles nyttig kilde til information til brug for deres egne fremtidige revisioner, i en længere periode.

9.3.2.6. Artikel 34f

Denne artikel omhandler de oplysninger, der skal stilles til rådighed for de afgiftspligtige personer på det enkelte skattevæsens websted for at bistå erhvervsvirksomhederne med at opfylde deres forpligtelser.

Oplysningerne vil omfatte reglerne for one-stop-ordningen og de forskellige gældende nationale regler i den enkelte medlemsstat (såsom afgiftssatser).

Kommissionen vil være ansvarlig for koordineringen af denne opgave samt for oversættelse. De detaljerede regler fastsættes efter komitologiproceduren.

9.3.2.7. Artikel 34g

I denne artikel fastsættes særlige regler om kontrol af de afgiftspligtige personer, der er registreret under særordningen. Ifølge disse regler vil forbrugsmedlemsstater kunne deltage i en kontrol, der er indledt af identifikationsmedlemsstaten. Sidstnævnte vil være forpligtet til at underrette førstnævnte om sådanne kontrolforanstaltninger.

Hvis forbrugsmedlemsstaterne vælger at deltage i en sådan kontrol, finder de normale regler i artikel 11 (tilstedeværelse af skatteembedsmænd på en anden medlemsstats område) anvendelse.

9.3.3. *Nyt kapitel VIb*

Desuden indsættes et nyt kapitel, som specifikt omhandler den informationsudveksling, der er nødvendig af hensyn til funktionsmåden for ordningen i det moderniserede ottende direktiv.

Ifølge artikel 34h fremsender identifikationsmedlemsstaten straks anmodningerne om tilbagebetaling til købsmedlemsstaten. Også her fastsættes de tekniske detaljer efter komitologiproceduren.

Det tilføjes i artikel 34i, at det vil være nødvendigt at afgive oplysninger til afgiftspligtige personer om det foreslåede direktiv om fastsættelse af tilbagebetalingsproceduren og om særlige nationale regler for de pågældende tilbagebetalinger. Dette vil ske efter proceduren i artikel 34f.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forbindelse med det fælles merværdiafgiftssystem (moms) er det nødvendigt at forenkle erhvervslivets forpligtelser, idet disse i øjeblikket er overdrevent bebyrdende og derfor udgør en trussel for et velfungerende indre marked ved i urimeligt omfang at hæmme erhvervsvirksomhedernes muligheder for at deltage i økonomiske aktiviteter i andre medlemsstater.
- (2) Fælles definitioner af de varer og ydelser, på hvilke medlemsstaterne kan anvende hele eller delvise begrænsninger af fradragsretten, bør lette erhvervsvirksomhedernes brug af tilbagebetalingsproceduren for moms i medlemsstater, hvor de ikke er etableret.
- (3) For transaktioner mellem afgiftspligtige personer, hvor leverandøren ikke er etableret i den medlemsstat, hvor leveringen finder sted, bør en udvidelse af de tilfælde, hvor kunden er momspligtig, føre til en forenkling af de momsmæssige forpligtelser for den ikke-etablerede leverandør uden at skabe en øget administrativ byrde for kunden.
- (4) Forpligtelserne for afgiftspligtige personer, der er momspligtige i medlemsstater, hvor de ikke er etableret, bør forenkles ved at gøre det muligt for dem at anvende en "étstedsordning" (one-stop scheme), dvs. en ordning, som gør det muligt for dem, dersom de ønsker det, at benytte ét elektronisk kontaktsted for identifikation og angivelse af merværdiafgift.
- (5) En sådan ordning bør være åben ikke kun for afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men også for afgiftspligtige personer, der, om end de ikke er etableret

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

dér, gennemfører afgiftspligtige aktiviteter i Fællesskabet. Den bør dog ikke omfatte afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, idet den ordning, der er indført for at lette deres opfyldelse af de fiskale forpligtelser, opretholdes.

- (6) Der bør ikke pålægges operatører i lande uden for Fællesskabet, der er registreret under særordningen, nogen forpligtelse til at udpege en fiskal repræsentant, da en sådan forpligtelse ville udligne alle de fordele, der knytter sig til denne forenkling.
- (7) Afgiftspligtige personer, der er registreret under særordningen, bør opfylde de særlige forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv.
- (8) Overførsler af penge i form af betalinger eller tilbagebetalinger bør foretages direkte mellem afgiftspligtige personer og forbrugsmedlemsstater.
- (9) Der bør indrømmes medlemsstaterne en mere udbredt fleksibilitet med hensyn til fastsættelse af den tærskel, under hvilken små erhvervsvirksomheder kan fritages for de momsmæssige forpligtelser. Denne fleksibilitet bør gøre det muligt for den enkelte medlemsstat at fastlægge fritagelsen under hensyn til strukturen i dens nationale økonomi.
- (10) De særlige fjernsalgsarrangementer bør forenkles ved fastsættelse af én tærskel for leverancer til alle andre medlemsstater end etableringsmedlemsstaten i stedet for en særskilt tærskel for hver bestemmelsesmedlemsstat.
- (11) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkeligt omfang opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (12) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres tilsvarende -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EØF ændres således:

- (1) Artikel 17 i den udgave, der findes i artikel 28f, ændres således:
 - (a) Stk. 4 ændres således:
 - (i) I første afsnit, første led, ændres udtrykket ”direktiv 79/1072/EØF” til ”Rådets direktiv xx/xxx/EF(*)”.
 - (ii) I andet afsnit udgår litra a).
 - (iii) I andet afsnit, litra c), ændres udtrykket ”direktiv 79/1072/EØF” til ”direktiv xx/xxx/EF”.

(*) EUT L [...] af [...], s. [...].

(b) Stk. 6 udgår.

(2) Følgende artikel 17a indsættes:

*”Artikel 17a
Begrænsninger af fradragsretten*

1. Medlemsstaterne kan helt eller delvis begrænse en afgiftspligtig persons ret til at fradrage merværdiafgift, der er pålagt ham for følgende, jf. dog artikel 17, stk. 5:
 - (a) udgifter til luksusforbrug, underholdning og repræsentation
 - (b) udgifter til rejser, logi, mad og drikkevarer bortset fra udgifter, der påløber for den afgiftspligtige person som led i hans aktivitet med levering mod vederlag af rejser, logi, mad og drikkevarer
 - (c) udgifter i tilknytning til motorkøretøjer undtagen den afgiftspligtige persons varelager af køretøjer og køretøjer til salg i forbindelse med udøvelsen af hans aktivitet samt køretøjer anvendt til taxivirksomhed eller køreskoleundervisning eller anvendt til leje eller leasing
 - (d) udgifter i tilknytning til skibe eller fly undtagen sådanne, som udelukkende tager sigte på brug til forretningsmæssig personbefordring eller godstransport.
2. Medlemsstaterne kan med henblik på stk. 1 fastsætte en procentvis minimal anvendelse af motorkøretøjer til erhvervsmæssige formål.
3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på alle motorkøretøjer bortset fra landbrugs- eller skovbrugstraktorer, som normalt anvendes til personbefordring eller godstransport ad landevej, med tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg og med højst otte siddepladser foruden førerens plads.

De tilknyttede udgifter omfatter køb af et køretøj, herunder kontrakter om montering og lignende, fremstilling, erhvervelse i Fællesskabet, import, leasing eller leje, ændring, reparation eller vedligeholdelse, og udgifter til leverancer eller ydelser i tilknytning til køretøjer og brug deraf.”

(3) I artikel 21 i den udgave, der findes i artikel 28g, affattes stk. 1, litra b), således:

”(b) aftageren, der er en afgiftspligtig person, af en i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlet ydelse eller aftageren, der er momsregistreret i indlandet, af varer, der er omfattet af de i artikel 8, stk. 1, litra a), andet punktum, omhandlede arrangementer, eller ydelser i henhold til artikel 9, stk. 2, litra a) og c), eller artikel 28b, litra C, D, E og F, når varerne eller ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på landets område”

(4) Følgende artikel 22b indsættes:

"Artikel 22b
Étstedsordning for opfyldelse af forpligtelser i medlemsstater, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret

A. Definitioner

I denne artikel forstås med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser ved:

- (1) "identifikationsmedlemsstat" den medlemsstat, i hvilken den afgiftspligtige person, der er etableret i Fællesskabet, har etableret sin erhvervsvirksomhed eller har et fast forretningssted, fra hvilket varerne eller ydelserne leveres, eller, hvis han er etableret uden for Fællesskabet, den forbrugsmedlemsstat, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at angive, hvornår hans aktivitet som afgiftspligtig person i Fællesskabet begynder
- (2) "forbrugsmedlemsstat" den medlemsstat, i hvilken leveringen af varerne eller ydelserne anses for at finde sted i henhold til artikel 8, 9 og 28b.

B. Anvendelsesområde

Medlemsstaterne tillader enhver afgiftspligtig person, der leverer varer eller ydelser, for hvilke han er momspligtig i en eller flere forbrugsmedlemsstater, hvor han hverken har etableret sin erhvervsvirksomhed eller har et fast forretningssted, at opfylde sine forpligtelser ved at anvende den særordning, der er fastsat i denne artikel; dette gælder dog ikke for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, som leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, der gør brug af særordningen i artikel 26c.

C. Registrering

1. Enhver afgiftspligtig person underretter identifikationsmedlemsstaten, når han ønsker at begynde at gøre brug af étstedsordningen. Denne meddelelse afgives ad elektronisk vej.

Den afgiftspligtige person afgiver de oplysninger, der er nødvendige for hans registrering under étstedsordningen. Han oplyser også, om han i forvejen er momsregistreret i medlemsstater, hvor han hverken er etableret eller har et fast forretningssted, og oplyser i bekræftende fald, under hvilket momsnummer han er registreret.

2. Identifikationsmedlemsstaten registrerer inden for et rimeligt tidsrum den i stk. 1 omhandlede afgiftspligtige person. Til dette formål benytter medlemsstaten det særskilte nummer, der i forvejen er tildelt den afgiftspligtige person af hensyn til hans forpligtelser under det interne system.

Afgiftspligtige personer, der har et forretningssted i mere end én medlemsstat, kan anmode om, at hvert forretningssted registreres under étstedsordningen af hensyn til deres leverancer i medlemsstater, hvor den afgiftspligtige person ikke har noget forretningssted.

3. Enhver afgiftspligtig person giver identifikationsmedlemsstaten meddelelse om enhver ændring af de registreringsdata, der er afgivet i henhold til stk. 1. Den pågældende meddelelse afgives ad elektronisk vej.

4. Enhver afgiftspligtig person underretter identifikationsmedlemsstaten, når han ønsker at ophøre med at gøre brug af ordningen, eller når hans aktivitet ændrer sig i en sådan udstrækning, at han ikke længere kan være omfattet af étstedsordningen. Denne underretning foregår ad elektronisk vej.
5. Identifikationsmedlemsstaten sletter straks enhver afgiftspligtig person, som ikke længere opfylder betingelserne for at være omfattet af étstedsordningen, i identifikationsregisteret.

Navnlig udelukker identifikationsmedlemsstaten i følgende tilfælde afgiftspligtige personer fra at deltage i étstedsordningen:

- (a) når den afgiftspligtige person meddeler identifikationsmedlemsstaten, at han ikke længere leverer varer eller ydelser i nogen anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten
- (b) når det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er ophørt
- (c) når den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at måtte benytte ordningen
- (d) når den afgiftspligtige person vedholdende undlader at efterleve reglerne for brugen af ordningen.

D. Identifikation

En afgiftspligtig person, der er registreret under étstedsordningen, skal kun identificeres i henhold til artikel 22, stk. 1, litra c), i den medlemsstat, hvor han er etableret.

E. Angivelser og lister

1. Enhver afgiftspligtig person, der er registreret under étstedsordningen, indgiver for hvert kalenderkvartal til identifikationsmedlemsstaten en momsangivelse med oplysning om alle de leverancer af varer og ydelser, for hvilke han er momspligtig i medlemsstater, hvor han hverken har etableret sin erhvervsvirksomhed eller har et fast forretningssted. Er den afgiftspligtige person ikke etableret i Fællesskabet, skal angivelsen også omfatte leverancer foretaget i identifikationsmedlemsstaten.

Angivelsen, der skal indgives ad elektronisk vej, skal indgives inden for 20 dage efter afslutningen af den periode, som den vedrører.

2. Den i stk. 1 omhandlede angivelse indeholder for hver forbrugsmedlemsstat, hvor der er forfaldet merværdiafgift, alle de oplysninger, der er nødvendige til beregning af det afgiftsbeløb, som skal pålægges, og de fradrag, der skal foretages i den af angivelsen omfattede periode.
3. Den i stk. 1 omhandlede angivelse udtrykkes i euro. Forbrugsmedlemsstater, som ikke har indført euroen, kan kræve, at den del af angivelsen, som vedrører levering af varer og ydelser på deres område, udtrykkes i deres nationale valuta.

4. Når en afgiftspligtig person i henhold til artikel 28a, stk. 5, litra b), er forpligtet til at indgive data i henhold til artikel 22, stk. 6, litra b), er det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, litra b), tredje afsnit, andet led, det nummer, der er omhandlet i samme afsnits første led. Den afgiftspligtige person skal tydeligt på listen angive den medlemsstat, i hvilken erhvervsen er foretaget.

F. Betalinger og tilbagebetalinger

1. Den afgiftspligtige person erlægger merværdiafgiften, når han indgiver momsangivelsen. Betalingen foretages direkte til hver berørt forbrugsmedlemsstats bankkonto og i dens valuta.
2. Når det momsbeløb, der skal fradrages i et bestemt kalenderkvartal, er større end det forfaldne afgiftsbeløb, kan medlemsstaterne enten foretage en tilbagebetaling eller overføre det overskydende beløb til den efterfølgende periode i henhold til de betingelser, som de har fastsat i henhold til artikel 18, stk. 4.

G. Særlige bestemmelser om afgiftspligtige personer, der er etableret uden for Fællesskabet

Identifikationsmedlemsstaten identificerer i henhold til artikel 22, stk. 1, litra c), en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, samtidig med at den træffer de i litra C, stk. 2, omhandlede foranstaltninger."

(5) Artikel 24 ændres således:

(a) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

- ”2. Medlemsstaterne kan tilstå afgiftsfritagelse for afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning ikke overstiger en tærskel, der højst må sættes til 100 000 EUR eller modværdien deraf i national valuta til omregningskursen pr. 1. juli 2006. De kan anvende en eller flere tærskler, som i intet tilfælde må overstige 100 000 EUR eller modværdien deraf i national valuta pr. 1. juli 2006.

Medlemsstaterne kan hvert år revidere de tærskler, som de anvender. Som led i den pågældende årlige revision må tærsklen på 100 000 EUR eller modværdien deraf i national valuta pr. 1. juli 2006 kun forhøjes for at bevare disse tærsklers værdi i faste priser.

Medlemsstater, som har benyttet den i artikel 14 i direktiv 67/228/EØF givne adgang til at indføre fritagelser eller gradvise nedsættelser af afgiften, kan opretholde dem og anvendelsesbestemmelserne for dem, såfremt de er i overensstemmelse med merværdiafgiftssystemet.

3. De i stk. 2 omhandlede fritagelser finder ikke anvendelse på følgende transaktioner:
 - (a) transaktioner gennemført på et lejlighedsvist grundlag som omhandlet i artikel 4, stk. 3
 - (b) levering af nye transportmidler foretaget i overensstemmelse med betingelserne i artikel 28c, litra A

- (c) levering af varer og ydelser foretaget af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, i hvilken merværdiafgiften er forfalden.
4. Den omsætning, der benyttes som grundlag for anvendelsen af stk. 2, består af følgende beløb ekskl. merværdiafgift:
- (a) værdien af varer og ydelser, i det omfang disse er pålagt afgift, herunder de transaktioner, som i medfør af artikel 28, stk. 2, er fritaget med fradragsret for den i det tidligere omsætningsled erlagte merværdiafgift
 - (b) værdien af transaktioner, der er fritaget i henhold til artikel 15
 - (c) værdien af transaktioner vedrørende fast ejendom, finansielle transaktioner som omhandlet i artikel 13, litra B, litra d), og forsikringsydelser, medmindre disse transaktioner har karakter af bitransaktioner.

Afhændelse af en virksomheds materielle eller immaterielle investeringsgoder tages dog ikke i betragtning ved beregningen af omsætningen.”

- (b) Stk. 8 og 9 udgår.
- (6) Artikel 24a udgår.
- (7) Artikel 28b, litra B, stk. 2, affattes således:

”Stk. 1 finder ikke anvendelse på levering af varer, der forsendes eller transporteres til en anden medlemsstat end leverandørens, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- (a) de leverede varer er ikke punktafgiftspligtige
- (b) sådanne leverancers samlede værdi ekskl. merværdiafgift overstiger ikke i løbet af et kalenderår 150 000 EUR eller modværdien deraf i national valuta
- (c) den samlede værdi ekskl. merværdiafgift af leverancerne af andre varer end punktafgiftspligtige varer oversteg ikke i det foregående kalenderår 150 000 EUR eller modværdien deraf i national valuta.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juni 2006 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 2006.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 77/388/EØF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹², særlig artikel 29a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De gennemførelsesbestemmelser til direktiv 77/388/EØF, der er fastsat ved Rådets direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet¹⁴, skaber betydelige problemer både for medlemsstaternes administrative myndigheder og for erhvervsvirksomhederne.
- (2) De i det pågældende direktiv fastsatte foranstaltninger bør ændres, således at beslutninger om anmodninger om tilbagebetaling kan meddeles inden for tre måneder efter den dato, på hvilken anmodningerne blev indgivet, og tilbagebetalingerne foretages inden for samme periode. I dette øjemed bør proceduren forenkles og moderniseres ved at gøre det muligt at benytte moderne teknologier.
- (3) Den nye procedure skaber større retlig vished for erhvervsvirksomhederne, da tilbagebetaling ikke længere kan afvises, når de fastsatte frister er overskredet.
- (4) Direktiv 77/388/EØF indeholdt en bestemmelse, som vedrørte anvendelsen af direktiv 79/1072/EØF. For at øge klarheden og forbedre læseligheden indsættes denne bestemmelse nu i dette direktiv og udgår i direktiv 77/388/EØF.
- (5) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkeligt omfang opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med

¹² EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(6) Af klarhedshensyn bør direktiv 79/1072/EØF derfor erstattes -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. I dette direktiv fastsættes detaljerede regler for den tilbagebetaling af merværdiafgift, som er fastsat i artikel 17, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF i den udgave, der findes i artikel 28f i samme direktiv, til afgiftspligtige personer i henhold til artikel 4, stk. 1, i samme direktiv, jf. dog stk. 2 i denne artikel, som ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat, i det følgende benævnt "ikke-etablerede afgiftspligtige personer".
3. Dette direktiv finder anvendelse på enhver ikke-etableret afgiftspligtig person, som opfylder følgende betingelser:
 - (a) han har i tilbagebetalingsperioden hverken haft hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, eller, i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted, sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted på landets, i det følgende benævnt "tilbagebetalingsmedlemsstaten", område
 - (b) han har i tilbagebetalingsperioden ikke leveret varer eller ydelser, der må betragtes som leveret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, med undtagelse af følgende transaktioner:
 - (i) transportydelser og ydelser i tilknytning dertil, som er fritaget i henhold til artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15 eller artikel 16, stk. 1, litra B, C og D, i direktiv 77/388/EØF
 - (ii) levering af varer og ydelser i tilfælde, hvor merværdiafgiften kun påhviler aftageren i medfør af artikel 21, stk. 1, litra a), b), c) og f), i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 2

Dette direktiv finder ikke anvendelse på varer, hvis levering er eller kan være fritaget i henhold til artikel 28c, litra A, i direktiv 77/388/EØF, når de leverede varer forsendes eller transporteres af aftageren eller for hans regning. Det finder heller ikke anvendelse på varer, hvis levering er eller kan være fritaget i henhold til artikel 15, nr. 2, i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 3

Medlemsstaterne tilbagebetaler til enhver ikke-etableret afgiftspligtig person enhver merværdiafgift, som er pålagt vedrørende varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre

afgiftspligtige personer på deres område, eller vedrørende import af varer til deres område, forudsat at sådanne varer og ydelser giver anledning til en fradragsret dér og anvendes til følgende transaktioner:

- (a) transaktioner omhandlet i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), i direktiv 77/388/EØF
- (b) transaktioner, for hvis vedkommende merværdiafgiften kun påhviler aftageren i medfør af artikel 21, stk. 1, litra a), b), c) og f), i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 4

For at være berettiget til tilbagebetaling i henhold til artikel 3 skal den ikke-etablerede afgiftspligtige person gennemføre transaktioner, som giver anledning til en fradragsret i den medlemsstat, hvor han er etableret.

Når en ikke-etableret afgiftspligtig person i den medlemsstat, hvor han er etableret, både gennemfører transaktioner, der giver anledning til en fradragsret, og transaktioner, der ikke giver anledning til en fradragsret, må kun den del af merværdiafgiften, der knytter sig til førstnævnte transaktioner, tilbagebetales i fradragsmedlemsstaten.

Artikel 5

1. For at opnå en tilbagebetaling i henhold til artikel 3 indgiver den ikke-etablerede afgiftspligtige person en anmodning om tilbagebetaling, i det følgende benævnt "anmodningen", i den medlemsstat, hvor han er etableret. Denne anmodning skal udfærdiges elektronisk.
2. Anmodningen om tilbagebetaling skal for hver medlemsstat, hvor der er pålagt den afgiftspligtige person merværdiafgift, indeholde følgende oplysninger:
 - (a) leverandørens navn og fulde adresse
 - (b) medmindre der er tale om import, leverandørens momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer som fastlagt af en medlemsstat i henhold til artikel 22, stk. 9, litra e), i direktiv 77/388/EØF
 - (c) medmindre der er tale om import, ISO-koden for købsmedlemsstaten i henhold til artikel 22, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF
 - (d) fakturaens eller importdokumentets dato og nummer
 - (e) det afgiftspligtige beløb og merværdiafgiftens beløb udtrykt i den medlemsstats valuta, hvor afgiften er pålagt
 - (f) det fradragsberettigede merværdiafgiftsbeløb udtrykt i den medlemsstats valuta, hvor afgiften er pålagt
 - (g) de erhvervede varers og ydelsers henholdsvis udgifternes egenart beskrevet med følgende kode:

1. = brændstof
2. = logi
3. = restaurationsydelser
4. = rejseudgifter såsom taxiudgifter, korttidsleje af transportmidler, billetter til offentlige transportmidler
5. = messer og udstillinger
6. = leasing af transportmidler
7. = vejafgifter og bompenge
8. = andet.

For så vidt angår kode 8 i første afsnit, litra g), anmodes der om en fyldestgørende beskrivelse af varerne og ydelserne.

Artikel 6

1. Anmodningen vedrører køb af varer eller ydelser faktureret, eller import foretaget, i en periode på mindst tre måneder og højst ét kalenderår. Anmodningen kan imidlertid vedrøre en periode på mindre end tre måneder, hvis perioden udgør den resterende del af et kalenderår.

Anmodningen kan også vedrøre fakturaer eller importdokumenter, der ikke er omfattet af tidligere anmodninger og angår transaktioner, som er afsluttet i løbet af det pågældende kalenderår.

Anmodningen skal indgives inden for seks måneder efter udgangen af det kalenderår, i hvilket afgiften blev pålagt.

2. Hvis anmodningen vedrører en periode på mindre end ét kalenderår, men mindst tre måneder, må det tilbagebetalingsbeløb, hvorom der anmodes, ikke være lavere end 200 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Hvis anmodningen vedrører en periode på ét kalenderår eller resten af et kalenderår, må det tilbagebetalingsbeløb, hvorom der anmodes, ikke være lavere end 25 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Artikel 7

1. Den medlemsstat, hvor merværdiafgiften er pålagt, meddeler inden for tre måneder efter den dato, på hvilken anmodningen er indgivet, ansøgeren sin beslutning om anmodningen om tilbagebetaling.
2. Tilbagebetalinger foretages inden udgangen af den i stk. 1 omhandlede periode på tre måneder.

Tilbagebetalingen foretages i tilbagebetalingsmedlemsstaten eller på ansøgerens begæring i den medlemsstat, i hvilken ansøgeren er etableret. I sidstnævnte tilfælde trækker tilbagebetalingsmedlemsstaten alle bankomkostninger i forbindelse med overførslen fra det beløb, der skal tilbagebetales til ansøgeren.

3. Hvis anmodningen afvises, giver de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiften blev pålagt, den ikke-etablerede afgiftspligtige person en begrundelse for denne afvisning.

Sådanne afvisninger kan indbringes for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiften blev pålagt, på de samme formelle og tidsmæssige betingelser som dem, der gælder for begæringer om tilbagebetalinger fremsat af afgiftspligtige personer, der er etableret i samme medlemsstat.

4. I særlige tilfælde kan en medlemsstat, hvor der er pålagt merværdiafgift, inden for tre måneder efter den dato, på hvilken anmodningen er indgivet, anmode om yderligere oplysninger. Når denne periode er udløbet, kan der ikke anmodes om yderligere oplysninger.

I sådanne tilfælde meddeles beslutningen om anmodningen ansøgeren inden for tre måneder efter den dato, på hvilken de yderligere oplysninger er afgivet. Tilbagebetalingen foretages inden for samme periode.

5. Hvis anmodningen ikke udtrykkeligt er afvist inden for den relevante frist, jf. stk. 2 eller 4, anses anmodningen for at være imødekommet.

Artikel 8

Hvis en anmodning om tilbagebetaling ikke udtrykkeligt er afvist, men tilbagebetalingen ikke er foretaget inden udgangen af den periode på tre måneder, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, eller i artikel 7, stk. 4, andet afsnit, alt efter hvad der er relevant, betaler medlemsstaten en månedlig rente på 1 % af det beløb, der skal tilbagebetales, beregnet fra den dato, på hvilken tilbagebetalingen skulle have fundet sted, til den dato, på hvilken den rent faktisk blev foretaget.

Artikel 9

Direktiv 79/1072/EØF ophæves med virkning fra 1. juli 2006.

Henvisninger til nævnte direktiv skal forstås som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. juli 2006 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. juli 2006.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1798/2003 med hensyn til indførelse af foranstaltninger til administrativt samarbejde i sammenhæng med étsteds- (one-stop-) ordningen og tilbagebetalingsproceduren for moms

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets direktiv 200Y/XX/EF af DD/MM/200X om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser¹⁸ kan der tilbydes alle afgiftspligtige personer med momsmæssige forpligtelser i en medlemsstat, hvor de ikke er etableret, en étsteds- (one-stop-) ordning.
- (2) Ved Rådets direktiv 200Y/YY/EF af DD/MM/200Y om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 77/388/EØF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat¹⁹, forenkles proceduren for opnåelse af tilbagebetaling af moms i en medlemsstat, hvor den berørte afgiftspligtige person ikke er momsregistreret.
- (3) Begge disse direktiver indebærer imidlertid en udveksling af en betydelig mængde yderligere oplysninger mellem de forskellige berørte medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at ændre Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92²⁰. Den nødvendige informationsudveksling bør ikke pålægge de berørte medlemsstater nogen urimelig administrativ byrde.

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁰ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

- (4) Informationsudvekslingen bør finde sted ad elektronisk vej baseret på de eksisterende systemer til informationsudveksling.
- (5) Det er nødvendigt at klarlægge identifikations- og forbrugsmedlemsstaternes respektive forpligtelser, navnlig hvad angår fristerne for fremsendelse af oplysninger og kontrol af afgiftspligtige personer.
- (6) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkeligt omfang opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1798/2003 ændres således:

- (1) I artikel 1, stk. 1, indsættes følgende femte afsnit:

”Ved denne forordning fastsættes desuden regler og procedurer for udveksling ad elektronisk vej af momsmæssige oplysninger om varer og ydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, som har valgt den særordning, der er fastsat i artikel 22b i direktiv 77/388/EØF, eller som anvender den tilbagebetalingsprocedure for moms, der i Rådets direktiv 200Y/YY/EF* er fastsat for afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat.

(*) EUT L [...] af [...], s. [...].

- (2) Følgende kapitel VIa og VIb indsættes:

”KAPITEL VIa

Bestemmelser vedrørende udveksling og opbevaring af oplysninger i sammenhæng med den étsteds- (one-stop-) ordning, der er fastsat i artikel 22b i direktiv 77/388/EØF

Artikel 34a

Definitionerne i artikel 22b, litra A, i direktiv 77/388/EØF finder anvendelse på dette kapitel.

Artikel 34b

- 1. Identifikationsmedlemsstaten fremsender ad elektronisk vej følgende oplysninger til de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder:

- (a) vedrørende afgiftspligtige personer, der er ved at blive registreret under særordningen i henhold til artikel 22b i direktiv 77/388/EØF, i det følgende benævnt "étstedsordningen" (one-stop scheme), de i artikel 22b, litra C, stk. 1, i samme direktiv omhandlede oplysninger inden for 10 dage efter udgangen af den kalendermåned, i løbet af hvilken registreringen er foretaget
 - (b) detaljerede oplysninger om alle ændringer af data som omhandlet i artikel 22b, litra C, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF eller om tilbagetrækning eller ændring af aktivitet som omhandlet i artikel 22b, litra C, stk. 4, i samme direktiv inden for 10 dage efter modtagelsen af disse oplysninger
 - (c) detaljerede oplysninger om alle beslutninger truffet i henhold til artikel 22b, litra C, stk. 5, i direktiv 77/388/EØF om at slette en afgiftspligtig person i registeret over dem, der anvender étstedsordningen, inden for 10 dage efter udgangen af den kalendermåned, i løbet af hvilken den har truffet den pågældende beslutning
 - (d) detaljerede oplysninger om alle afgiftspligtige personer på dens område, der ikke har valgt étstedsordningen, men foretager leverancer af varer, der i henhold til artikel 28b, litra B, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF er momspligtige i en anden medlemsstat end etableringsmedlemsstaten.
2. De tekniske detaljer vedrørende afgivelsen af oplysninger i henhold til stk. 1, navnlig hvad angår de fælles elektroniske meddelelsers indhold og format, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 44, stk. 2.

Artikel 34c

1. Hver medlemsstat udarbejder og ajourfører en database, som indeholder en liste over afgiftspligtige personer, der leverer varer eller ydelser i henhold til étstedsordningen.
2. Artikel 22 finder anvendelse.

Artikel 34d

1. Inden for fem dage efter modtagelsen sender identifikationsmedlemsstaten ad elektronisk vej de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder de detaljerede oplysninger, der i henhold til artikel 22b, litra E, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF er modtaget vedrørende de kvartalsvise angivelser fra hver afgiftspligtig person, som er registreret under étstedsordningen, og alle oplysninger om ændringer af sådanne angivelser.
2. De tekniske detaljer vedrørende afgivelsen af oplysninger i henhold til stk. 1, navnlig hvad angår de fælles elektroniske meddelelsers indhold og format, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 44, stk. 2.

Artikel 34e

Identifikationsmedlemsstaten opbevarer i den minimumsperiode, der er nødvendig af kontrollenssyn, de detaljerede oplysninger, der i henhold til artikel 22b, litra E, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF er modtaget vedrørende de kvartalsvise angivelser fra hver person, der er registreret under étstedsordningen. Den pågældende periode fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 44, stk. 2.

Artikel 34f

1. Hver medlemsstat stiller på en webside detaljerede oplysninger om følgende til rådighed:
 - (a) étstedsordningens funktionsmåde
 - (b) den nationale lovgivning om transaktioner i de øvrige medlemsstater
 - (c) de relevante oplysninger om bankkontoens nummer og regnskabsmæssige forhold, som skal fremlægges sammen med den betaling, der skal foretages af afgiftspligtige personer, som benytter étstedsordningen.

Den elektroniske adresse på hver medlemsstats webside vil blive meddelt de afgiftspligtige personer samtidig med, at registreringen foretages i henhold til artikel 22b, litra C, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF.

2. Hver medlemsstat fremsender sin nationale lovgivning om transaktioner til Kommissionen, og Kommissionen sørger for oversættelse af disse oplysninger til alle Det Europæiske Fællesskabs officielle sprog.
3. Detaljerne i og formatet for de i stk. 1 omhandlede oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 44, stk. 2

Artikel 34g

1. Kontrollen af afgiftspligtige personer, der har valgt étstedsordningen, koordineres så vidt muligt af medlemsstaterne.
2. Hvis identifikationsmedlemsstaten beslutter at foretage en revision af en afgiftspligtig person, der har valgt étstedsordningen på dens område, underretter den på forhånd de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater herom.
3. Hvis forbrugsmedlemsstaten beslutter at foretage en revision af en afgiftspligtig person, der er registreret under étstedsordningen og har foretaget leverancer på dens område, underretter den på forhånd de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater herom.
4. Enhver berørt medlemsstat kan deltage i en revision, der foretages af identifikations- eller forbrugsmedlemsstaten. I forbindelse med denne revision kan de i artikel 11 og 12 omhandlede fremgangsmåder finde anvendelse.

KAPITEL VIb

Bestemmelser vedrørende udveksling og opbevaring af oplysninger i sammenhæng med den procedure, der i direktiv 200Y/YY/EF er fastsat for tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på landets område, men i en anden medlemsstat

Artikel 34h

1. Når en medlemsstats kompetente myndighed modtager en anmodning om tilbagebetaling af moms i henhold til artikel 3 i direktiv 200Y/YY/EF, underretter den inden for 10 dage efter udgangen af den kalendermåned, i løbet af hvilken anmodningen blev modtaget, ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i hver berørt købsmedlemsstat herom og bekræfter, om ansøgeren er momsregistreret på dens område eller ej.
2. De tekniske detaljer vedrørende afgivelsen af oplysninger i henhold til stk. 1, navnlig hvad angår de fælles elektroniske meddelelsers indhold og format, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 44, stk. 2.

Artikel 34i

Det i artikel 34f omhandlede websted indeholder detaljerede oplysninger om funktionsmåden for den tilbagebetalingsprocedure, der er fastsat i direktiv 200Y/YY/EF, og om de relevante nationale regler, navnlig hvad angår begrænsninger af fradragsretten i henhold til artikel 17a i direktiv 77/388/EØF.”

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*